

KUTUNUN GİZEMİ

Yağmurun başladığı o günde İrmak ve Belinay okuldan dönüş yolunda terk edilmiş bir kulübenin yanında parlayan gizemli bir kutu buldular; kutunun içinde eski bir harita ve bir not vardı. Notta şöyle diyordu "Işık sana parladığına göre sadece sonsuz geceyi bekle" yazıyordu. İki kız notu okurken şaşırmışlardı, kulübenin yanına oturup kutunun içinden çıkan şeyleri incelediler. İrmak haritaya baktığında çok şaşırdı, çünkü haritada işaretlenen yer okullarıydı. Belinay ve İrmakların mahallesindeki bütün çocuklar o okula gidiyordu. İrmak Belinay'a yaklaşmasını ve haritaya bakmasını söyledi. Belinay da çok şaşırdı, o okulda bir gizem vardır diye düşündükler plan yapmaları gerekiyordu. Söze ilk Belinay atladı:

— İrmak, bence bizim gittiğimiz okulda bir gizem var, yoksa haritada işaretlenmezdi, dedi.

İrmak Belinay'ın sözünü doğru bulup söze şöyle girdi:

— Söylediklerin doğru ama baş durmakla olmaz, bir plan yapmalıyız, dedi. Biraz düşün-

— Ben şöyle bir plan düşündüm. Bence yarın okul çıkışında İkimiz çıkmayacağız ve

bir yerde buluşacağız ama güvenliklerin bizi bulmaması gerekiyor, güvenlikler okuldan ayrılınca işimiz kolay olur elbet bir ipucu buluruz, dedi. İrmak bu fikri beğendi ama bir sorun vardı, İrmak canavarlardan ve karanlıktan çok korkuyordu. Bu yüzden Belinay'a bir şey demedi, mecburen yapmak zorundaydı. Artık eve gitme saatleri gelmişti. Hatta hemen kutuyu alıp evleri ne doğru keşitular, sabah olması için can atıyorlardı. Nihayet sabah olmuştuk. Kızlar hazırlanıp çıktılar. Okula gitmeden önceki yerlerinde buluştular. İrmak elinde kutuyla Belinay'ın yanına geldi. Kutuyu çantasına koyup koşu koşu okula gittiler.

son derse girmeden tenefüste buluştular ve yer ayarladılar, okul çıkışında kantinin en arkasına saklanacaklardı. Okulun sıkış zili çalmıştı. İki kız ayarladıkları yere gizlice gittiler. Okul bomboş olmuştuk, güvenlikler okulu gezmiş hatta çıkmışlardı. İrmak çantasından kutuyu çıkardı ama kutu öyle bir parladı ki kızların gözü faltaşı gibi açıldı.

Az bekledikten sonra okulun bodrum katından gülme sesleri geliyordu. İrmak çok korktu ve dedi ki:

— Belinay ben çok korkuyorum geri mi dönsük? Belinay:

— Korkma, buraya kadar geldik sonunu da getireceğiz, dedi. Belinay İrmak'ı arkasına alıp aşağıya indiler. Gülme seslerine yaklaşıyorlardı. Karşıdaki odanın kapısının altında ki ışığı gördüler, seslerde oradan geliyordu. Kızlar korku ve merakla kapıya doğru yaklaştılar. Birden bire kapı açıldı. Kapıyı açan ise bir kitapçı. İçerisi ise büyük

Bir kütüphaneydi. Kızlar şaşkınlık ve korkudan donakalmışlardı, kapıyı onlara açan kitap:

— Merhaba arkadaşlar benim adım Orman Macerası sizin adınız nedir? dedi. Belinay heyecanla kendini tanıttı ama lrmak çok korkuyordu. Belinay'ın uyarmasıyla kendini tanıttı.

Kitap Orman Macerası kızlara rehberlik yapıp bütün kitaplarla tanıştırdı, kızlar çok mutlu oldular ve kütüphaneyi çok beğendiler. Orman Macerası kitabı kızlara:

— Kutuyu siz buldunuz, şanslı kişiler sizlersiniz artık istediğiniz zaman gelip bizimle konuşup eğlenebilirsiniz, dedi. Kızlar buna çok sevindiler, sevince ne yapacağını bilemediler. Sonra hemen görevlilerin sesleri duyuldu, kızları arıyorlardı. Bütün kitaplar hiçbirşey olmaması gibi hemen raflara dizildiler, kızlar hemen odadan çıktılar ve görevlilerin yanına koştular. Artık bu olay kütüphane ile kızlar arasında bir sır olarak sonsuza kadar kaldı...

